

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **J. S.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčím právu 376/1, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministryně práce a sociálních věcí ze dne 23. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/18327-513/4,

takto:

Věc se postupuje Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž ministryně práce a sociálních věcí zamítla rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2021, č. j. MPSV-2021/11110-913, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2019, č. j. MPSV-2019/106673-913, o vzniku přeplatku na dávce příspěvek na bydlení a povinnosti žalobce tento přeplatek vrátit.
2. Při ověřování splnění procesních předpokladů dospěl Krajský soud v Praze k závěru, že není k projednání a rozhodnutí této věci místně příslušný.
3. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.
4. Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.
5. Podle § 7 odst. 6 věty první s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.
6. V posuzované věci je meritem sporu posouzení splnění podmínek pro povolení obnovy řízení dle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Obnova řízení dle § 100 správního řádu je rozdělena na dvě relativně svébytná řízení, řízení o obnově řízení (jejím povolení nebo nařízení) a samotné obnovené řízení. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 10. 2018, č. j. 2 As 188/2018-19, v řízení o povolení nebo nařízení obnovy řízení správní orgán pouze zkoumá, zda jsou splněny podmínky pro povolení či nařízení obnovy, tedy k opětovnému

„otevření“ řešení věci již vyřešené pravomocným rozhodnutím v původním řízení, nerozhoduje však o věci samé, o níž se jednalo v původním řízení. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že termín „ve věcech“ je třeba ve vztahu k § 31 odst. 2 s. ř. s. vykládat restriktivně, neboť jde o výjimku ze zásady senátního rozhodování ve správním soudnictví (srov. např. rozsudky ze dne 15. 11. 2007, č. j. 9 Aps 5/2007-63, ze dne 28. 12. 2011, č. j. 7 Ans 9/2011-106, či ze dne 22. 2. 2017, č. j. 3 Ads 284/2016-43). Při restriktivním výkladu § 31 odst. 2 správního řádu proto soud dospěl k závěru, že materiálně jde o věc obnovy řízení (posouzení, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení), tedy o věc, o které dle § 31 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje senát, nikoli o věc státní sociální podpory (příspěvků na bydlení) dle § 31 odst. 2 s. ř. s.

7. Ve vztahu k určení místní příslušnosti soud však poukazuje na usnesení osmého senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2021, č. j. Nad 202/2020-53, jímž postoupil rozšířenému senátu věc posouzení místní příslušnosti v případě nečinnosti žaloby, kdy se žalobce domáhá uložení povinnosti rozhodnout o žádostech na obnovu řízení, které se týkalo vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. V něm osmý senát odůvodnil závěr, že ve vztahu k § 7 odst. 3 s. ř. s. není na místě restriktivní výklad pojmu „věci“, ale je třeba použít výklad adekvátní v souladu s účelem právní normy (k výkladu tohoto pojmu viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 4 Ans 11/2013-25, č. 3152/2015 Sb. NSS). Smyslem a účelem § 7 odst. 3 s. ř. s. je, aby osoby, u kterých lze často předpokládat zdravotní či sociální znevýhodnění, nemusely cestovat k soudu, v jehož obvodu sídlí správní orgán (§ 7 odst. 2 s. ř. s.), který může být od místa bydliště značně vzdálen (viz bod 16 usnesení č. j. Nad 202/2020-53). Soud se v posuzované věci přiklonil k tomuto výkladu a k závěrům vysloveným v usneseních Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2013, č. j. Nad 53/2013-18, ze dne 30. 10. 2013, č. j. Nad 62/2013-30, či ze dne 6. 2. 2019, č. j. Nad 12/2019-66, která se týkala místní příslušnosti v případě nečinností a zásahových žalob, jež lze dle názoru soudu obdobně aplikovat v posuzované věci. Ačkoli jde meritorně o posouzení splnění podmínek pro obnovu řízení, obnova řízení souvisí s původním řízením ve věci státní sociální podpory, a proto na posuzovanou věc dopadá pravidlo pro určení místní příslušnosti podle § 7 odst. 3 s. ř. s. Lze poznamenat, že při výkladu § 31 odst. 2 s. ř. s. nebyl brán v úvahu smysl a účel § 7 odst. 3 s. ř. s.
8. Určení místní příslušnosti dle § 7 odst. 3 s. ř. s. se primárně řídí místem bydliště žalobce. Bydlištěm se rozumí místo, kde člověk bydlí s úmyslem zdržovat se zde trvale. Pouze v případě, že místní příslušnost nelze určit podle místa bydliště, zejména proto, že žalobě žádné bydliště nemá, řídí se místní příslušnost dle místa, v němž se zdržuje. Pokud se tedy žalobce zdržuje mimo své bydliště, avšak nejde o případ, kdy žádné bydliště nemá, je místně příslušným soudem soud, v jehož obvodu má bydliště (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2004, č. j. Nad 79/2004-25).
9. Žalobce v žalobě označil bydliště na adrese X, tedy v obvodu Okresního soudu v Táboře, který patří do obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích (bod 3 přílohy č. 2 a bod 63 přílohy č. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů). Současně uvedl, že se zdržuje ve Středočeském kraji. Na výzvu soudu ze dne 7. 7. 2021, č. j. 46 Ad 11/2021-12, ohledně bydliště ve Středočeském kraji žalobce znovu uvedl, že má bydliště v obci Chotoviny, zdržuje se ve Středočeském kraji, přičemž adresu ve Středočeském kraji nesdělil.

10. Na základě žaloby a sdělení žalobce soud nemá za to, že by žalobce žádné bydliště neměl, naopak vyšel z toho, že žalobce měl ke dni

podání žaloby bydliště na adrese označené v žalobě. Za této situace nelze místní příslušnost určit dle místa, kde se žalobce zdržuje. Z tvrzení žalobce neplyne, že by měl ke dni podání žaloby bydliště v obvodu Krajského soudu v Praze. Místně příslušným je tedy Krajský soud v Českých Budějovicích.

11. Soud proto věc v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupil Krajskému soudu v Českých Budějovicích jako soudu místně příslušnému.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Praha 12. srpna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu